

Temat: Przypowieść o faryzeuszu i celniku.

1. Informacje wstępne:

Prowadząca: Marta Burchardt

Liczba dzieci: 5

Wiek dzieci: 7 – 9 lat

Czas trwania lekcji: 1 godzina 30 minut

2. Podstawa biblijna: Ew. Łukasza 18,9-14

3. Prawda centralna: Nie sądźmy innych z pozorów.

4. Werset do zapamiętania: Ew. Jana 7,24

„Nie sądźcie z pozoru, ale sądźcie sprawiedliwie.”

5. Cele:

- Uczeń podaje przykłady swojej niewłaściwej oceny.
- Uczeń podaje znaczenie słowa „pozornie”.
- Uczeń odpowiada na pytania dotyczące historii biblijnej.
- Uczeń prosi Boga w modlitwie o to by nie osądzać innych z pozorów.
- Uczeń mówi z pamięci werset.

6. Metody: podająca (pogadanka, opowiadanie historii biblijnej), problemowa (uzupełnienie tabeli), eksponująca (pokaz scenki), praktycznego działania (nauka wersetu na pamięć, rozwiązywanie zadań z karty pracy)

7. Formy pracy: zbiorowa, indywidualna

8. Środki dydaktyczne: Biblia, kartki z napisami: „celnik” i „faryzeusz”, hasła do tabeli, wydrukowany w trzech kopiach scenariusz do scenki, karta pracy dla każdego dziecka, kartka z wersem, ładnie zapakowany prezent, prezent zapakowany w szary papier, masa mocująca

Zajęcia wprowadzające:

1. Przywitanie dzieci.
2. Wspólne śpiewanie chrześcijańskich piosenek z pokazywaniem.
3. Modlitwa.
4. „Wybór prezentu”

Wyobraźcie sobie, że macie urodziny. Wasz kolega/koleżanka z klasy przynosi wam z tej okazji dwa prezenty, ale mówi, że możecie wybrać tylko jeden z nich. Pierwszy prezent jest pięknie zapakowany, drugi natomiast jest owinięty niedbale szarym papierem. Który prezent byście wybrali i dlaczego?

Wzbudzenie motywacji/zahaczyć:

1. Pogadanka z uczniami:
 - Czy zdarzyło się wam, że widzieliście coś, co na początku nie wydawało się fajne, a potem okazało się, że jest lub odwrotnie (np. jedzenie, jakieś miejsce, zabawka, prezent)?
 - Czy poznaliście kiedyś kogoś, kto na pierwszy rzut oka nie wzbudził waszej sympatii, a potem stał się waszym dobrym kolegą/koleżanką? Lub na początku kogoś bardzo polubiliście, a potem ta osoba bardzo was zawiodła?

2. Nauczyciel za pomocą przykładów wyjaśnia na czym polega ocenianie kogoś/czegoś z pozoru (sądząc z wyglądu, z pobieżnego wrażenia; na oko).

Zaznajomienie uczniów z nowym materiałem / zajrzeć:

1. Nauczyciel krótko wyjaśnia, czym są przypowieści i dlaczego Jezus je opowiadał.
2. Przedstawienie postaci faryzeusza – nauczyciel krótko opowiada kim byli faryzeusze, jakie mieli zwyczaje, co robili, jak ludzie ich postrzegali.
3. Przedstawienie postaci celnika - nauczyciel krótko opowiada kim byli celnicy, jakie mieli zwyczaje, co robili, jak ludzie ich postrzegali.
4. Porównanie postaci za pomocą tabelki. Nauczyciel podaje wydrukowane hasła, a dzieci przyporządkowują je do odpowiedniej postaci. Po uzupełnieniu tabeli nauczyciel zadaje pytanie: Która z tych osób z pozoru (na pierwszy rzut oka) wydaje się lepsza? Która bardziej podoba się Bogu?

Faryzeusz	Celnik
Pości dwa razy w tygodniu	Pracuje dla okupanta
Oddaje dziesięcinę	Oszukuje ludzi
Często się modli	Nie przestrzega przykazań
Naucza innych	Ludzie go nie lubią
Ludzie go szanują	

5. Przedstawienie przypowieści – scenka z podziałem na role
 Scenka: Faryzeusz i celnik
Faryzeusz wchodzi dumnie do świątyni, staje z podniesioną głową i się modli.
Faryzeusz: Boże, dziękuję ci, że nie jestem jak inni ludzie, rabusie, oszuści, cudzołożnicy albo też jak ten oto celnik. Poszczę dwa razy w tygodniu, daję dziesięcinę z całego mego dorobku.
Celnik wchodzi, staje z tyłu i z opuszczoną głową się modli.
Celnik: Boże, bądź miłościw mnie grzesznemu.
6. Dalsze uzupełnienie tabeli na podstawie opowiedzianej historii. Przy hasłach: został usprawiedliwiony/nie został usprawiedliwiony niech dzieci otworzą Biblię i przeczytają: Ew. Łukasza 18,13-14a.

Faryzeusz	Celnik
Uważa, że jest lepszy od innych	Jest pokorny
Jest dumny z tego co robi	Żałuje swoich grzechów
Nie został usprawiedliwiony	Został usprawiedliwiony

Kierowanie procesami uogólniania / zastanowić się:

1. Po uzupełnieniu tabelki, nauczyciel zadaje pytanie: Kto teraz wg was bardziej podobał się Bogu i dlaczego? Czy zmienił się wasz osąd po dokładniejszym poznaniu bohaterów historii?
2. Nauka na pamięć wersetu: „*Nie sądźcie z pozoru, ale sądźcie sprawiedliwie.*” (Ew. Jana 7,24). Każde dziecko dostaje jeden wyraz, który musi zapamiętać. Wszystkie dzieci mówią cały werset (każde dziecko mówi tylko jeden wyraz). Następnie jeden wyraz dodatkowo wszyscy muszą powiedzieć razem, potem dwa itd. Na końcu cały

werset jest mówiony razem przez wszystkie dzieci. Ochotnicy mogą później powiedzieć werset sami.

Wiązanie teorii z praktyką – zastosowanie (zabrać):

1. Pogadanka:
 - Co oznacza sądzić z pozoru?
 - Czy Bogu podoba się, kiedy sędzimy innych z pozoru?
 - Skąd to wiemy?
 - Po tej lekcji, który prezent teraz byście wybrali? (*Uczniowie otwierają prezenty, lepszy prezent jest ten, który był gorzej zapakowany*).
2. Ogólne wnioski do zastosowania w życiu:
 - Nie powinniśmy oceniać innych po pozorach.
 - Kiedy chcecie powiedzieć komuś o Jezusie, to nie patrzcie, że ktoś jest bardzo zły i na pewno was nie posłucha, bo taka osoba też potrzebuje zbawienia i może żałuje swoich grzechów (tak jak celnik z opowieści).
 - Nie powinniście także myśleć o sobie, że jesteście lepsi od innych, bo nie znacie całego życia innych ludzi, nie wiecie jakie są motywy ich postępowania.
 - Bóg patrzy na nasze serce i motywy naszego postępowania. Ludzi można oszukać, Boga nie.
3. Modlitwa – prośba o pomoc, aby nie osądzać innych z pozorów.
4. Karty pracy – dzieci rozwiązują zadania z kart pracy w celu utrwalenia i zapamiętania nauczonych prawd podczas lekcji.